

טוב לחסות בה'

הדלקת נרות: 19:14

יציאת השבת: 20:15

רבינו תם: 20:48

יְמוּעָה נִשְׁמָחָה - מִן ת"א

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

הקטר עם בורא עולם!

פרשת השבוע: פרשת ואתחנן!

281

"אחד מפלאי הבריאה", כותב הרמ"א הקדוש, "הוא בכך שיצר בורא עולם, את נשמתו הקדושה של האדם וקשר אותה אל הגוף הגשמי, והיא איננה נפרדת ממנו כל חייו".
אך כמו שהאדם מזין את גופו במזון כדי שיוכל להתקיים, כך הוא צריך להזין את נשמתו באור רוחני, אשר יתן לה יכולת להמשיך להתקיים. ומהו אותו כוח ומזון של הנשמה?
את התשובה מגלים רבותינו: ביקש משה רבנו מהקב"ה: 'הראני נא את כבודך', כלומר, תן לי צורה ואופן שאוכל לראות אותך, אמר לו הקב"ה: "וראית את אחוריי, ופניי לא יראו" - כלומר, אני אראה לך את הצד האחורי שלי, כביכול, וכך תכירני.

ומה הראה לו הקב"ה? אומרים רבותינו: "הראה לו קשר של תפילין שבעורף!".

ומסביר ר' חיים מוולאז'ין זצ"ל, שלכל יהודי בעולם ישנה עוצמה וכח אדיר ע"י התפילין, שהוא אור גדול

לנשמה, והוא המקשר בין היהודי אל כל העולמות העליונים,

אשר על ידם יכול האדם לשלוט ולהשפיע בכל העולמות,

כאשר רצועה אחת אחראית על החסד, והשניה על הדין.

לפני כשבועיים, יום רביעי, כח' תמוז, בשעות אחר הצהריים,

מתקבלת אזעקה ב'ביפרים' של זק"א: פיגוע מחריד באוטובוס

של ישראלים ב'בולגרס' שבבולגריה.

דנו מנטקוביץ, איש זק"א, מקבל טלפון חירום ממפקד היחידה

הבינלאומית של זק"א, מתי גולדשטיין, אשר מודיע לו על צאתו

ברגעים אלו במטוס פרטי לזירת הפיגוע.

יציאנו מיד לשדה התעופה 5 אנשי זק"א ביחד עם 2 אנשי מד"א,

וטסנו במהירות לבולגריה, מספר דנו מנטקוביץ.

"הגענו לשם וראינו את המראה המזעזע: אוטובוס שלם שרוף,

אשר כל מה שנותר ממנו הוא שלד לבן של האוטובוס.

מיד חילקנו בנינו את העבודה, כשכל אחד היה אחראי על שטח באוטובוס - למציאת חלקי גופות.

כוחות ההצלה הבולגרים הזרימו כמויות עצומות של מים על כל חלקי האוטובוס השרוף, ואנחנו התחלנו בעבודה

בתוך האיזור ה'שרוף - רטוב'. והנה, בתוך כל הריחות והמראות הקשים, ראינו, אני והמתנדב שלומי ויספיש,

כיסוי של תפילין, ולצידם כיפה חרוכה ושרופה.

ואז הגיע הרגע שהכה אותנו בתדהמה עצומה: פתחנו את נרתיק התפילין, ובתוכו מצאנו תפילין שלימות

לחלוטין, ללא שום פגע, ואפילו ללא טיפת לכלוך. הם גם לא נרטבו, למרות כמויות המים הגדולות שהתזו

כוחות ההצלה שכיבו את האש באוטובוס. אפילו הרצועות נותרו שלמות לגמרי. פתאום בתוך כל החשיכה

גילוי התפילין שלא ניוזקו הדליקו אור קטן בלב. זה היה מאוד מרגש, מסכם דנו מנטקוביץ. (מתוך 'הידברות')

כתב הרמב"ם: "קדושת תפילין קדושתן גדולה היא שכל זמן שהתפילין בראשו של אדם ועל זרועו הוא עניו

וירא ה' ואינו נמשך בשחוק ובשיחה בטלה ואינו מהרהר מחשבות רעות אלא מפנה ליבו בדברי האמת והצדק.

וכבר הבטיחו רבותינו בתלמוד "אמר רבא: 'כל המתעטף ביציאתו ומניח תפילין וקורא קריאת שמע ומתפלל -

מובטח לו שהוא בן העולם הבא'. אב"י אמר: 'ערב אני לו, שאין אש של גיהנם שולטת בו'.

ואמר רב פפא: 'ערב אני לו שכל עוונותיו נמחלים!!!'. אם רק היינו מבינים מהי מעלת התפילין!

רבי נחמן מברסלב זצ"ל כתב על קדושת התפילין: "מהם עיקר העשירות וכל ההשפעות טובות. וכשפוגמין

בתפילין ח"ו - בא עניות ובוזיונות ובושות, וחיינו תלויים מנגד רח"ל".

לכן כמה חשוב שלא לפספס אף יום בהנחת התפילין אשר הם החיבור הישיר אל הקב"ה ואל כל העולמות

העליונים, וככל שהאדם נוהר שלא לדבר בהם דברי חול (ולא להפיח ולישון בהם) - כך גם גדלה קדושתם

והשפעתם עליו, והקב"ה שומרו ומצילו בזכותם, שקדושתם עצומה, וברכתם מרובה! (וכן טוב לבדוקם מידי זמן)

לרפואה פרנסה
ההצלת: הרב עובדיה
יוסף בן גורגיה. הרב שמעון בן בכריה. הרב יעקב חי בן מרגלית, מ"ס מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה... משה בן מרים, יעקב בן מלכה, הילה, לאה, מרים בנות ליאורה לריסה. ליאורה לריסה בת זיבו זוליתו, דליה בת ברוריה, שולמית בת חתון וברוך בן ג'ורג'יה, אבישי דוד בן ברכה, ברכה בת דורה דבורה. לכל הישועות ברוחניות ובגשמיות לתורם ולביאת משיח!

לזונג הגון - לינור בת
ברכה, יהודה בן מלכה, יעקב בן מלכה, יהודה צבי בן דבורה, אסי בן שולמית נצחונה.

זרע בר קיימא - הגיח
בת מרגלית, שרון בן מלכה, סגילית בת מזל, מלכה בת מונס, פרידה בת עמליה, שלום בן יונה.

לעלוי-נשמת - הרב
אלעזר בן שמחה, הרב מרדכי אליהו בן מזל, הרבנות בשבע בת שיינה חיה, מלכה בת אסתר, תמרה בת מזל, מזל בת דוד ובת שבע, יוסף בן גוריה פואד לוי, אורי חי בן רינה יריב בן גאולה, אברהם בן אלה, ישעיהו בן יצחק, רות בת נוסרת יצחק בן עליזה, יוסף בן אנגלינה, אפרים בן רחל, ר' יצחק בן טופחה, ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאל בן סמינה, מרדכי חי ושושנה בני יונה ומנחם, אופירה בת רומיה, רחמים בן צ'לה, אסתר בת עישה, שלום בן תמו, דוד בן אסתר, רחל בת קלמי, אליהו מאיר בן סימי איפרון, עובדיה כהני, לואיזה עליזה בת שמחה, זוהרה טימסטיית בת מרים.

דנו עם התפילין השלמות!

רוצים הקדשה
שנתית?
צלצלו..
0506425002

- שטיפת כלים בשבת -
מתי מותר לשטוף? ומתי אסור?

1) האם מותר לשטוף כלים בשבת?
* במסכת שבת (ק"ח). למדנו, שאסור להכין משבת לחול. כלומר, אסור לעשות דבר בשבת, כאשר אין בו צורך ליום השבת עצמו. ולמשל, אסור לחמם מאכל בשבת לצורך מוצאי שבת.
ולכן, מותר לשטוף כלים בשבת, כאשר יש צורך בכלים אלה ליום השבת עצמו, כגון: מותר לשטוף כלים שבת צלחות, שעתיד להשתמש בהם ביום השבת.
אבל לאחר סעודה שלישית, באופן שנראה שאין עוד צורך בכלי הסעודה, אסור להדיח את הכלים.
חשוב לציין, שמותר לשפוך מים (בלא לשפשף) על קערות וסירים שאינו משתמש בהם יותר ביום השבת, כדי ששיירי המאכל לא ידבקו בהם. ואף שעושה כן בכדי שלאחר השבת יהיה קל יותר לשטוף את הכלים, מכל מקום אין בדבר אסור.
וכוסות וכדומה, העשויים לשתייה, מותר לשטוף אפילו לאחר סעודה שלישית (קודם שקיעת החמה). הואיל ויתכן שישתמשו בהם עדיין ביום השבת עצמו.

סגולות לשינוי המזל!
1) אמר מרן הי"ד: אדם המתחבר לאנשים יראים ושלמים, גם אם נגזרו עליו צרות, מחלות ופורענויות ח"ו - הקב"ה מבטלם מעליו ומשנה את מזלו מרעה לטובה, כדי שידידו הצדיקים לא יצטערו.
2) כתב החת"ם סופר זצ"ל: "אדם המתכבד לשמש בתפקיד של סנדק - זוכה שנחשב לו כהקטרת קטורת, זוכה לעשירות, ואף מזלו משתנה לטובה".
3) כתב הרא"ה מלונגל: "אדם המעוניין

★ סגולות לשינוי המזל ★

להפוך את מזלו מרע לטוב, או להגביר ולהגביחה את מזלו הטוב - יקפיד להדליק נרות בבית הכנסת, וכפי שמצינו אצל קיש, אביו של שאול המלך, שהדליק נרות בבית הכנסת ויצא ממנו שאול המלך".
7) דרשו רבותינו ז"ל את הפסוק: "ממשבצות זהב לבושה" (תהילים יד) - ראשי תיבות 'מזל', 'ללמדך', 'שהרוכש תכשיטים לאשתו' - מזלו מתגבר, כהבטחת רבותינו: "אוקירו לנשייכו (כבדו נשותיכם) - כי היכי דתתערו" (כדי שתתעשרו), שע"י כיבוד האשה שמחתה מתגבר מזלו של הבעל והצלחתו".
מתוך 'עצה ותושיה' - 03-5707894

מה עושים במקרה של אורחים?
- מתוך 'הלכה יומית' -

* כלים שאין בהם צורך בשבת. אולם, יתכן ויהיה בהם צורך, כגון לצורך אורחים שיכול להיות שיקלעו לביתו וכדומה, מותר לשוטפם בשבת.***
2) האם מותר לשטוף כלים לצורך השבת, גם כאשר יש ברשותנו כלים אחרים שניתן להשתמש בהם לכל סעודה וסעודה?
* בזמנינו, שלרוב בני האדם יש די כלים לצורך שתי סעודות ויותר, המיקלים - יש להם על מה שיסמכו, וכן המנהג, שמדיחים את הכלים המלוכלכים לצורך המשך יום השבת, אע"פ שיש ברשותם כלים אחרים. ועל כל פנים באופן שיש צורך ממשי באחד הכלים, ויחד איתו שוטף את שאר הכלים, יש מקום להקל בזה יותר בריוח.

חשוב לדעת! כתב הגר"ע יוסף שליט"א בשם הרב אורבך זצ"ל: שמי שקשה לו לסבול חוסר נקיון, או שמצויים בביתו נמלים, או שחושש שמא יבאו אליו אורחים וימצאו שבתו אינו מסודר, מותר לו לשטוף את כלי הסעודה בשבת, הואיל ואין זה לצורך מוצ"ש, אלא לצורך השבת עצמה.

כיף של אבא!

ל'אבא', ואילו בניו נהגו עם בניהם כדוגמת 'משגיח' ו'ראש ישיבה' סמכותיים ומורמים מעם.
הבן אינו יכול לסבול שאביו נוהג עמו כ'רב' ו'משגיח'. הנהגה זו מעיקה עליו מאוד, וממילא אין הוא חפץ ללכת בדרך אביו.
מעשה בילד שהתבטא: אין לי אבא בבית, יש לי 'רב' בבית. רבותינו (סוטה מז.) אומרים: "יצר, תינוק, ואשה, תהא שמאל דוחה וימין מקרבת" - היד הימין היא היד החזקה של האדם, לעומת יד שמאל, החלשה של האדם.
כך האדם צריך לקרב ביד ימין, כלומר, בעוצמה רבה יותר, מאשר לדחות ולרחק. הרי שבהנהגה זו חז"ל משווים את האשה ואת התינוק. ועל האשה כתב החזו"א (באגרת): אשה רוצה... ריבוי שיחה וריצוי, בדיחות וקלות יותר אהוב לה מכובד ראש וחרדת כבוד, עכ"ל.
גם לאשה, למרות צורכה בגבר חזק שיוביל אותה, אך לא פחות היא רוצה בעל שישמח איתה, וידבר איתה בקלילות ובשמחה.

מעשה בהורה שהתאונן על בניו שאינם נוהגים כשורה, ובא לברר במה טעה ומה עליו לעשות.
הוא נשאל האם הוא מתייחס אליהם כראוי לאבא, ותשובתו היתה החלטית - כן! והוסיף: כשאני מגיע הביתה בערב בשעה תשע לערך, אני משכיב אותם לישון.
מדבריו נשמע שבמשך היום אין לו זמן כלל להיות עם הילדים, והקשר היחיד שלו עימם הוא בשעות הערב, וגם אז תפקידו לגעור בהם שילכו לישון.
תפקידו בבית - 'שוטר' ולא 'אבא'. לילדים היה ברור, שאבא הוא אדם שכועס ומאיים. הם חשו את הצד הסמכותי שבו, ולא את הצד האבהי שבו. נוצר מצב שכל יום הם חששו מהרגע ש'אבא' יבוא הביתה ויגער בהם.
בכדי שהאב יהיה אהוב על בניו, ודבריו יתקבלו אצלם, אין לו לנהוג עימם כאישיות חשובה, ואין לדרוש מהם שינהגו בו כדרך שנוהגים באדם מכובד.

ואם הדברים אמורים ביחס לאשה שהיא נבונה וגדולה, אז כל שכן ביחס לילד קטן, שיש לנהוג עמו בקלות, וביחס אבהי וחם, ולא ב'כובד ראש' ו'חרדת כבוד'. יש לתת לילד תחושה של אבא. ולכן בכניסתו הביתה, יפשוט מעליו את בגדי ה'רבנות', ה'פיקוח' ו'ההשגחה' ויכנס הביתה 'בעל' ואבא' אהוב.
כמו כן, אין לחייב את הילד לנהוג בבית כאילו הוא נמצא בבית-הכנסת. הבית הוא המבצר והמעוז של הילד, ומשם הוא מקבל את החוסן ואת הביטחון, להתמודד עם בעיות הזמן.

מעשה ביהודי שעסק למחייתו במשך שעות היום, ובלילה הקדיש את עתותיו ללימוד התורה. ובכל הזדמנות שהתאפשר לו, היה שוקד על התורה, כגון בימי חול המועד, חופשה וכדו' - כל בניו יצאו תלמידי חכמים יראים ושלמים. מהם יושבי על מדין, ומהם מורי הוראה בישראל.
ואילו בניהם (הנכדים של אותו יהודי) לא יצאו תלמידי חכמים. הדבר היה לפלא: כיצד בניו יצאו יראים ושלמים, והנכדים לא? ההסבר לכך הוא שהסבא נהג עם בניו באהבה וחיבה כראוי

אמונות תפלות!

תמוך תורה פס ק"ו

הטבעת, והושיט אותה בהתרגשות וברעדה לעבר ידה של הכלה הנרגשת כולה. הצלמים צילמו ללא הרף והציבור חיכה לתרועה הגדולה: 'מזל טוב!...' החתן תפס את הטבעת בשלושת אצבעותיו הרועדות, ואז... כמה מילימטרים מהאצבע של הכלה, החליקה הטבעת מבין אצבעותיו והתגלגלה ארצה, תחת רגליהם של הנוכחים בחופה...

קולות השמחה שהיו עד לפני שניה, הפכו לקולות של בהלה ודאגה, כשכולם ממהרים לחפש את טבעת הנישואין המתגלגלת. הציבור הגדול שנכח באיזור החל בינתיים לתמוה: 'מדוע קרה הדבר הזה? אולי זה סימן מהשמיים שבני הזוג לא מתאימים, ולכן משמיים עצרו את הזיווג רגע לפני הסוף?...'

אך יותר מכל הציבור, נראתה בעתה ופחד בפניהם של המשפחות שביקשו לעצור את החופה לכמה דקות, כשהם נחושים ובטוחים שלא קרה הדבר לחינם, ויש כאן רמז מהשמיים לעצירת החתונה מלצאת אל הפועל: 'מי יודע, אולי הם לא הזיווג... ומי יודע אם אין זה רמז שלא יחיו חיי אושר...', דאגו אמהות החתן והכלה, כשהם מהססות מלגשת להמשך החופה.

הגאון הגדול, הרב שלמה זלמן אויירבך זצ"ל שעמד תחת החופה והיה עד לנפילת הטבעת ביקש את רשות הדיבור ואמר: "רואה אני שהמשפחות וכלל הציבור דואג עד למאוד מדוע נפלה הטבעת ושמה יש בה סימן רע מהשמיים... אך דעו לכם, שאין זו הסיבה כלל וכלל. אם כן, תשאלו, מדוע קרה הדבר? אלא אומרים רבותינו ז"ל שלכל דבר ודבר שקורה בעולמנו גזר הקב"ה את הרגע והשניה שבו הוא יצא אל הפועל, כי האדם

בפרשת שופטים מצווה אותנו התורה שלא לשאול בעתידות את המכשפים ואת מגידי העתידות, אלא אנו מצויים: 'תמים תהיה עם ה' אלוקיך', ופירש רש"י: "התהלך עמו בתמימות ותצפה לו, ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות, ואז תהיה עמו ולחלקו".

כלומר, אם לא תתייחס לדברי חזי העתיד ותבטח בה' – ה' יהיה עמך! הגמרא במסכת סנהדרין (סה, ב) מבארת את איסור ה'ניחוש' בתורה ואומרת: איסור מנחש הוא כאדם הרואה שנפל הלחם מידו, או שנפל מקלו מידו, ואומר: אם כך, זה סימן משמיים שאיני צריך ללכת היום למקום פלוני, כיוון שאם אלך לא אצליח.

דוגמא נוספת מביאים רבותינו, על אדם שלא מתחיל לעשות מלאכות בר"ח ובמוצאי שבת, בטענה שזה גורם שלא יהיה לו מזל והצלחה.

וכן אלו בימינו, הרואים חתול שחור עובר בדרכם ואומרים שאם כן, הוא סימן שלא יצליחו היום במעשיהם – כל אלו שטויות והבלים שאסרה התורה ואמרה עליהם: "כי תועבת ה' כל אלה, ובגלל התועבות האלה ה' אלוקיך מוריש אותם מפניך. תמים תהיה עם ה' אלוקיך" – בטח רק בה' ולא בניחושים.

סיפר הרב יהודה חיון שליט"א, לפני מספר שנים אירע מעשה שכזה עם הרה"ג ר' שלמה זלמן אויירבך זצ"ל: "בחור ירא שמיים ובעל מידות מצא ב"ה את זיווגו והם החליטו להינשא. מועד החתונה נקבע ובני הזוג ומשפחותיהם החלו בהכנות לקראת היום הגדול.

והנה, הגיע סוף סוף הלילה הגדול. מאות האורחים עמדו תחת החופה עם המשפחות הנרגשות וחיכו לרגע הגדול. החתן והכלה נכנסו תחת החופה, כשסביבם עמדו העדים, רבנים ותלמידי חכמים, ובראשם כיבד את המעמד, הרה"ג ר' שלמה זלמן אויירבך זצ"ל. מסדר הקידושין הקריא את הכתובה, ואז פנה אל החתן שיגש לענווד לכלה את טבעת הנישואין.

החתן המאושר הוציא מכיס החליפה את

הקטן לא פועל מאומה בעולם הזה, מלבד השתדלותו הזעירה. כי אם נגזר על דבר שיהיה בעולם בזמן מסויים, אז הקב"ה יעבד בכל מיני סוגי דרכים את כל אלו שינסו להקדים אותו, ומצד שני, אף אם יגיע הזמן שהחליט הקב"ה לשלוח דבר מסויים לעולם, אז אף אם ישב האדם בביתו, הקב"ה יסובב להוצאת הדבר אל הפועל ברגע ובשניה שבו הוא ראה לנכון!.

כי אנחנו לא פועלים כלום בעולם הזה. גם כאן, כנראה שבשמיים נגזר, שהזיווג הזה יצא אל הפועל והחיבור בין הנשמות בשמיים יארע בשעה 20:31.

לכן, כעת, כשהושיט החתן את ידו לעבר האצבע של הכלה, עדיין לא הגיע הזמן שנקבע בשמיים, ולכן, החליטו בשמיים לגרום לטבעת שתחליק מידו של החתן, כדי שהזוג ינשא בדיוק בשעה, בדקה ובשניה שנכתבו ולא שניה אחת לפני כן!.

שמעו זאת המשפחות וכל הקהל שנכח במקום והשמחה חזרה לפניהם, הטבעת הורמה מהארץ, והחתן ענד את הטבעת לידה של הכלה בשלום והשמחה היתה גדולה ורבה.

את דבריו של הרב אויירבך זצ"ל, אמר שלמה המלך בספרו קהלת: "לכל זמן ועת תחת השמיים" – לכל דבר שיגיע ויארע לאדם, נכתבת השעה, הדקה והשניה שתגיע אליו!.

אפילו לייסורים, אומרת הגמרא, קובע הקב"ה את השניה שבה יכנסו ואת הצורה שיגיעו לאדם, ואף את השניה שבה יצאו ממנו וכיצד יצאו ממנו.

כי האדם חושב: "הגעתי לבית היום מהר, בגלל שנסעתי דרך הכביש החדש", אך הוא אינו מבין, שהקב"ה קבע שהיום הוא יגיע יותר מוקדם, ולכן הוא סיבב את זה שיסע דרך הכביש החדש. אך האדם המסכן חושב שהדבר היה תלוי בו.

וכן בתאונות ואסונות ח"ו, לא המכוננית או הנהג אשמים, אלא זוהי גזירת עליון שהתגלגלה בדרך זו וברגע זה.

אך העיקר לדעת שהכל ביד בורא עולם, ולכל דבר נקבעה הרגע והשניה שיתרחש! כתב הרמב"ן: "שנייחד לבבנו אליו לבדו, ונאמין שהוא לבדו עושה כל והוא היודע אמתת כל עתיד, וממנו לבדו נדרוש!".

חותם הרמב"ן ואומר: 'תמים תהיה עם ה' אלוקיך' – "כי הוא אלוקי האלוקים, עליון על הכל, היכול בכל, משנה מערכות הכוכבים והמזלות כרצונו, מפר אותות בדים וקוסמים יהולל. ונאמין שכל הבאות תהיינה כפי התקרב האדם לעבודתו" – שאם עושה מעשים טובים, ה' מטיב עמו ומברכו, ואם לא – ח"ו להיפך, והכל רק מאתו יתברך!

מלאכים שנהלים

חג המולד הקרוב
11:00 חג המולד הקרוב!

מתקברים אנו לחודש אלול – חודש
חשבון הנפש ותיקון המעשים.
כותב הזוהר הקדוש: "ישנם שלושה
חטאים, אשר בגללם מתעכבת הגאולה
ונמשכות הצרות והאסונות רח"ל, ואחד
מהשלושה הם: המדבר בבית הכנסת!",
קובע הזוהר הקדוש, אשר הוא גורם
לעיקוב הגאולה ולהמשכת הצרות.
ממשיך הזוהר הקדוש ואומר דבר נורא:
"מכל דיבור ודיבור שמדבר בן אנוש
בבית הכנסת, הוא בורא משחית אחד,
אשר עתיד להיפרע ממנו, ונחשב הדבר
כאילו העמיד צלם בהיכל ח"ו!".
איזה דברים נוראיים! כמה חשוב להודיע
ברבים דבר זה, שכן בדרך כלל מדבר
האדם בבית הכנסת, מכיוון שאינו מודע
לאסון הנורא שגורם בכל דיבור חול.
ודבר זה אף נפסק להלכה בשולחן ערוך:
"בתי כנסיות ובתי מדרשות – אין נוהגים
בהם קלות ראש, כגון שחוק, והיתול
ושיחה בטלה" (סי' קנא).
ומצד שני, כתב מר"ן החיד"א הקדוש:
"אדם שאינו מדבר דברי חולין בבית
הכנסת, אז לכל מילה של תפילה
שמוציא יש משקל יותר גדול בשמים!".
תפילותיו של אדם זה מתקבלות ברצון.
סיפר מרן הרב עובדיה יוסף שליט"א
מעשה נורא בעניין המובא בדברי חז"ל:
"מעשה באדם אחד ירא שמים, שהיה רגיל
לקרוא את ספר התהילים בכל שבת, ומיד
אח"כ היה הולך לישון שנת צהריים.
והנה, באחת השבתות, כאשר היה
באמצע קריאה בספר התהילים, באו אליו
אנשים לבקרו ולשוחח עמו.
הפסיק אותו יהודי את התהילים באמצע
קריאתו והיה עונה להם על שאלותיהם
ועל דבריהם, ולפעמים היה מפסיק אף
באמצע הפסוק או בשליש ורביע הפסוק,
לפי הצורך של שאלותיהם וכך היה
ממשיך לקרוא התהילים ולסיימו.

באחת השבתות, שוב באו אליו אנשים
והחלו לדבר עמו ולשאול אותו שאלות,
בזמן שהיה קורא את התהילים.
והנה, באותה הפעם, אמר אחד האנשים
שלידו דבר מה שלא היה נראה לרוחו.
מיד כששמע זאת, עלה כעס גדול בליבו
ובפניו, אך המשיך בקריאת התהילים
כהרגלו עד שסיימו, והלך לישון את שנת
הצהריים.
והנה כאשר ישן, הוא רואה בחלום שני
מלאכים לבושים בבדים ועטופים לבנים,

אשר נעמדו לימינו ובידם ספר תהילים.
והנה, הגיעו שני מלאכים נוספים, לבושים
שחורים ועמדו לשמאלו.
המלאכים הלבנים פתחו את ספר התהילים
ואמרו לו: "ראה את מזמורי התהילים אשר
קראת היום".
הביט היהודי וחשכו עיניו – הוא ראה שכל
הדיבורי חול שדיבר בזמן התהילים כשענה
לאנשים, התערבו עם פסוקי התהילים, ונעשית
עירבוביה שלמה: "שיר למעלות אשא עיניי...
תביא לי מים.. הנה לא ינום ולא ישן.. שקט".
ולפעמים אף נראו הפסוקים כחירוף וגידוף, או
שנשארו ללא משמעות, כדברים מבולבלים.
ואף היה מקום אחד בספר התהילים שהחזיקו
שהיה בו סימן של עבודה זרה, והם הראו לו
זוהר היה בשעה שכעס וקצף על האדם שהיה
לידו, וכל הכועס כאילו עובד עבודה זרה.

הודעזע האיש עד מאוד, ואז פנו אליו
המלאכים ושאלו: "האם תרצה שנעלה את
קריאתך היום בספר התהילים לפני
הקב"ה?", מיד הוא השיב ברעדה: "חס
ושלום, כל הקריאה הזו טעונה גניזה!".
והנה, המלאכים לבושי השחורים העומדים
לשמאלו, חטפו את ספר התהילים מיד
המלאכים הלבנים העומדים לימינו, וירוצו
להביאו לפני פמליה של מעלה.
ויצעק האיש צעקה גדולה ומרה, והתחנן
להם שיחזירו אליו את ספר התהילים, אך הם
אטמו אוזנם משמוע, ואצו רצו למסור את
הספר לפני מלאכי מרום העליונים.
התעורר האיש מחלומו בפחד והצטער צער
גדול על כל אשר ראה בחלום.
קם והלך אל רבו הקדוש וסיפר לו החלום,
ואף ביקש תיקון וכפרה על מעשיו.
פנה אליו רבו ואמר לו: "לא נהגת כראוי
שדיברת באמצע קריאת התהילים, שכן היה
לך לזכור את דברי רבותינו: "כל הפוסק
מדברי תורה ועוסק בשיחה – מאכילים אותו
(בעוה"ב) גחלי רתמים" (עבודה זרה ג').
אך כיון שאתה מתחרט על כך, עמוד על
רגלך ותבטיח שמכאן ולהבא לא תפסיק
כלל באמצע לימודך וקריאתך, ותאמר בפה
מלא "ניחמת" שלוש פעמים, לאות שאתה
מתחרט באמת ובתמים.
קיבל עליו היהודי בלב שלם שלא ידבר
יותר בזמן קריאת התהילים ושב לביתו.
והנה, בליל מוצאי שבת כעלה לישון, הוא
חולם שהמלאכים הלבנים אשר עמדו
לימינו, רדפו אחרי המלאכים לבושי
השחורים, וחטפו מידם את הספר ויגזזו אותו,
מיד, התעורר הוא מחלומו ושמח שמחה
גדולה שהועילה תשובתו בשמיים".
כמה צריך להיזהר מדיבורי חול בבית
הכנסת ואף בשעת התפילה והלימוד
שנעשה מכך בלבול גדול בשמיים, ואף
מעורר האדם בכך על עצמו קטרוג גדול,
ומצוותיו הולכות אל ידיו של היצר!

תגובות: 050-6425002
פנחס: 050-6425002
דניאל: 050-6425002
דניאל 777@gmail.com

הזלזול מוקדם לפחמי אמיים לעקיבא בן יונה
שיצבה לצאת ממצבה לחיים ארוכים ולשלום!

חדש! ספר 'פנימיות ההלכה' עם פירוש
האר"י ד"ר, במחיר עלות בלבד!
נייד: 054-6550398. כל הקודם זוכה!

ההקדשה המרכזית!
העלון מוקדש לרפואת: שרה זהרה בת נדרה,
יהודית בת אסתר איראן, דור שמעון בן
מיכאל, מאיר בן שרה, שמואל בן חיה, רון בן
שרה, יוסף בן סלחה, אסתר בת מזל.
וכן לרפואת: רפאל עודד מנשה בן סמדר.
ברכה ונחת מכל יוצאי חלציה: יוכבד בת חוה.
לזרע של קיימא: סיגלית בת מזל.
לעילוי נשמת: ישראל בן חוה.

תרמת ספ' ש"ח וזיכית
חמות משפחות בכל הארץ!
חשבון בנק דואר 20-783-220.

זכות העלון להפיאות ופניסה לויקאופ ולסלום
דואק בנ' קלין, ואפיקות ימים לאביהם!

חידה! מדוע ברא ה' עפעפיים לאדם (ואף לעיור)?
(www.achil.com) ענת מלכה לוא. אטע מלכה לוא. אטע מלכה לוא. אטע מלכה לוא.